

Иван Вазов

Воин

Заминуват си един по друг
тихичко врѣстници и другари,
всяк ден „сбогом“ казват врѣзки стари,
всяк ден липсва някой близък тук.

А аз, морен, за почивка жъден,
продължавам пътя дълги мой
и мълвя: на мъртвите – покой,
а на живите – живот е съден.

Но живота с тръни е насет,
но живота цяло е сражение –
воин тук, не гледам окол мене
кой полита, и вървя напред!

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Мартин Митов и Таня Николова

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/5095>]